

Wonen op de camping als oplossing voor woningnood: 'De bemoeienis van de minister is populisme ten top'

Claartje Vogel | Gepubliceerd: 29 jan. 2026 | Gewijzigd: om 09:41

Foto: INTREEGUE Photography / Shutterstock.com

Permanent wonen op vakantieparken legaliseren om de woningnood te verlichten? Bewoners zijn blij, maar vrijwel alle Nederlandse gemeenten en de Woonbond verzetten zich er fel tegen. 'De meeste vakantieparken lenen zich niet voor permanente bewoning'

Henk en Vera Waaijberg wonen sinds 2019 op camping De Oude Boomgaard in Oudkarspel, Noord-Holland. Eerst een jaar in een huurchalet, inmiddels in een eigen stacaravan. Voor Henk is permanent verblijven op de camping een oplossing voor vele problemen. 'Ik woonde voorheen op een industrieterrein in Alkmaar, maar als COPD-patiënt was dat slecht voor mijn gezondheid', vertelt hij. 'Een groene omgeving met landlucht is veel beter voor mijn longen. Ik zocht snel een betaalbare en zelfstandige woning. Een chalet was de oplossing.'

Hij omschrijft de camping als een 'klein dorp' vol goede vrienden die hem ondersteunen. Zijn vrouw geniet van werken in hun tuin. 'Alles in het chalet is klein, maar met zijn tweeën is het voldoende', vertelt hij. Hoewel het echtpaar staat ingeschreven bij de gemeente, is [permanent wonen op een vakantiepark](#) eigenlijk niet toegestaan. In de praktijk wordt het al jaren op veel plekken gedoogd. 'Van handhaving hebben wij bijna nooit last', vertelt Waaijberg. 'Gelukkig, want ik zou hier niet meer weg kunnen.'

Voorstel Mona Keijzer

Hij is dan ook enthousiast over het voorstel van demissionair woonminister Mona Keijzer om [permanent wonen tijdelijk te legaliseren](#). In oktober publiceerde zij een instructiemaatregel voor gemeenten waarin staat dat bewoners tien jaar lang in hun vakantiehuis mogen blijven. Haar plan geldt specifiek voor mensen die op 16 mei 2024 al ingeschreven stonden. Hiermee wil ze deze huidige bewoners zekerheid bieden zolang er een tekort is aan betaalbare woningen. Het gaat volgens officiële cijfers om bijna 60.000 Nederlanders die officieel ingeschreven staan op een vakantiepark (1 april 2025). Dit zijn er bijna 20 procent meer dan in 2019.

Gelderland voert de lijst aan met 10.000 inschrijvingen. Daarna volgen Noord-Brabant (ruim 9.000) en Overijssel (ruim 7.000). Het werkelijke aantal bewoners ligt waarschijnlijk veel hoger, want velen schrijven zich niet in uit angst voor boetes. In rapporten van het Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening staan schattingen van twee tot tweeënhalf keer zo hoog.

Grote zorgen

De Tweede Kamer en later de Eerste Kamer moeten nog definitief instemmen, maar Kamerleden reageren tot nu toe enthousiast. Ook bewoners zijn blij. Maar partijen zoals de Woonbond en de meeste Nederlandse gemeenten vrezen ernstige gevolgen: van gevaren voor mens en milieu tot verloedering van parken en gigantische prijsstijgingen. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft met de ANWB en Hiswa-Recron officieel grote zorgen geuit over het plan.

“De bemoeienis van de minister is populisme ten top”

‘De bemoeienis van de minister is populisme ten top’, zegt Peter de Pater, wethouder van de gemeente Ede. ‘Wij hebben al jaren een zorgvuldige, lokale aanpak om recreatieparken gezond te houden. De algemene maatregel van de minister doorkruist die. Het toestaan van permanente bewoning is een zaak van gemeenten, niet van het Rijk. Lang niet elk vakantiepark is namelijk geschikt voor permanente bewoning.’

Dat zegt ook Frits Naafs, burgemeester van de Utrechtse Heuvelrug. In zijn gebied liggen 28 recreatieparken.

‘Recreatieterreinen zijn bedoeld om te recreëren, niet om te wonen’, zegt hij.

‘Permanente bewoning heeft heel andere gevolgen voor mens, milieu en economie.’

Gevolgen van permanente bewoning

Ten eerste voldoen veel recreatiewoningen niet aan het Bouwbesluit voor permanente bewoning, vertelt de burgemeester. Daarnaast liggen vakantieparken vaak ver weg van infrastructuur zoals scholen, ziekenhuizen of fatsoenlijke toegangswegen voor ambulances. Ook zijn ze onvoldoende brandveilig en geïsoleerd. Dat beaamt Rob van den Hazel, programmamanager van het samenwerkingsverband Vitale Vakantieparken. In deze coalitie werken Veluwe gemeenten en de provincie Gelderland samen om hun ruim vijfhonderd vakantieparken toekomstbestendig te maken.

Van den Hazel ziet in de praktijk dat vooral kwetsbare groepen in minderwaardige woningen terechtkomen. ‘In de zomer is het prima om in een chalet te wonen, maar in de winter stook je voor de buitenwereld’, zegt hij. ‘De slechte isolatie en brandveiligheid maken deze woningen ongeschikt als hoofdverblijf op

de lange termijn. Toch trekken mensen erin uit noodzaak, vaak vanwege financiële problemen of een gebrek aan alternatieven op de reguliere woningmarkt.'

“Permanente bewoning op vakantieparken is afleiding van wat echt nodig is: meer betaalbare en kwalitatief goede huisvesting via woningcorporaties”

Kwetsbare positie

Beleidsmedewerker Maarten Wiedemeijer van de Woonbond waarschuwt voor de kwetsbare positie van bewoners. 'Je hebt geen huurbescherming', vertelt hij. 'Daarom melden mensen zich ook niet bij ons met problemen. Het is feitelijk een vorm van dak- en thuisloosheid waar mensen op terugvallen bij gebrek aan alternatief. Er is weinig zicht op wie er precies wonen. Is het volgestouwd met arbeidsmigranten? Misbruik ligt op de loer.'

De belangenbehartiger van huurders en woningzoekenden is dan ook tegen de plannen van de minister. 'Permanente bewoning op vakantieparken is afleiding van wat echt nodig is: meer betaalbare en kwalitatief goede huisvesting via woningcorporaties.'

LEES OOK:

Noord-Brabant waarschuwt: permanente bewoning vakantieparken schijnoplossing

Druk blijft hoog

Wethouder De Pater en burgemeester Naafs weten maar al te goed hoe hoog de nood is. 'We bouwen veel bij in Ede, maar de druk blijft hoog', zegt De Pater. 'Met 34

vakantieparken heeft onze gemeente een enorm aantal vakantiehuysjes. Ik zie een simpel mechanisme: als de woningnood oploopt, neemt permanente bewoning op parken toe.'

Zijn grootste angst is 'Fort Oranje-toestanden' als controles stoppen. [Fort Oranje](#) was een succesvolle vijfsterrencamping in Rijsbergen. Nu geldt het als het ultieme schrikbeeld van een vakantiepark dat volledig ontspoot. Na een overname verloederde het park ernstig. Het werd een laatste toevluchtsoord voor daklozen, geteisterd door drugshandel, illegale prostitutie, uitbuiting en geweld. De hygiëne en brandveiligheid waren volgens de GGD ver beneden peil. Uiteindelijk werd het park in juni 2017 definitief gesloten. De Pater: 'Dit voorbeeld laat zien hoe belangrijk surveillance en sociale controle zijn.'

Onderlinge spanningen

Ook gaat het ten koste van de vakantieangers en economische waarde van de vakantieparken, vertelt Van den Hazel. 'Wie op vakantie is, heeft een heel ander dagritme dan iemand die ergens permanent woont. Het leidt tot onderlinge spanning en maakt zo'n park op lange termijn minder aantrekkelijk voor toeristen.'

Burgemeester Naafs herkent dat. Hij ziet dat permanente bewoners bijvoorbeeld op den duur illegaal bij- of aanbouwen of bedrijfjes starten vanuit de woning. 'Dat past niet bij het recreatieve karakter van zo'n park', zegt hij. 'Ook is er het gevaar dat criminelen zich als het ware verstoppen in zo'n park ver weg van de bewoonde wereld. Zo moest de politie optreden in een park in onze gemeente waar mensen onder de radar wilden blijven voor criminaliteit of prostitutie.'

Boze brief

In een boze brief aan minister Keijzer benadrukt de VNG de economische waarde van de toeristische sector: bijna 105 miljard euro en 533.000 banen.

Minder toeristen betekent minder inkomsten. 'Toeristen besteden veel geld aan horeca en uitjes. Onze ondernemers zijn daarvan afhankelijk', zegt Van den Hazel. 'Ook daarom is het belangrijk zo veel mogelijk vakantieparken te behouden voor recreatie.'

"De prijzen stijgen de pan uit"

Explosieve stijging waarde

Een neveneffect van de plannen van Keijzer is de impact op de betaalbaarheid van vakantiehuizen. Maarten Wiedemeijer van de Woonbond waarschuwt dat 'groot geld' achter vakantieparken de situatie verslechtert. Grote partijen kopen parken op in de hoop dat permanente bewoning meer winst oplevert dan vakantieverhuur. Zodra een recreatiewoning de status van 'permanente woning' krijgt, stijgt de waarde explosief. Volgens Van den Hazel kan de prijs wel vijf tot zes keer over de kop gaan. Henk Waaijenberg ziet dit op het park waar hij woont al gebeuren: 'De prijzen stijgen de pan uit, nu kost een chalet al 160.000 euro. Dat is te gek.'

Dat raakt zowel de vakantieganger als de kwetsbare groep woningzoekers, benadrukt Van den Hazel. 'Bij een prijsstijging na transformatie naar wonen, worden de armste bewoners als eerste weggejaagd. En als vakantieparken schaars worden, wordt een vakantiewoning in de Nederlandse natuur op den duur iets voor de rijken. En dan heb ik het nog niet eens over het [risico op witwassen](#).'

Reëel risico

Dat risico is volgens De Pater 'reëel'. 'De recreatiesector is zeer gevoelig voor schimmige financieringsmodellen', zegt hij. 'We werken samen met de Fiod en de Belastingdienst om dit te voorkomen.'

Tot slot zijn er milieurisico's. Veel parken liggen in of direct tegen kwetsbare natuurgebieden. 'Permanente bewoning zorgt voor een andere belasting van de natuur dan tijdelijke recreatie, onder meer door stikstofuitstoot', zegt wethouder De Pater. 'Het is juridisch zelfs vaak onmogelijk om bewoning op deze plekken te legaliseren vanwege strikte natuurwetgeving.'

Handhaving

Om al deze redenen gaat handhaving in Ede door, zegt hij. 'We houden ons aan de maatregel: de handhaving is opgeschort voor iedereen die vóór mei 2024 al in een vakantiehuisje woonde. Maar we treden wel op tegen mensen die na die datum op een park zijn gaan wonen.'

Zo ook op de Utrechtse Heuvelrug. 'We handhaven vrij intensief om te voorkomen dat er meer mensen illegaal komen wonen', vertelt Naafs. 'We controleren actief op de parken met hulp van de parkeigenaren. Dit doen we met de menselijke maat.'

Dat betekent dat bewoners anderhalf jaar de tijd krijgen om elders onderkomen te vinden. Verder zorgt de gemeente dat mensen met schulden of andere problemen gepaste hulp krijgen.

Gemeenten blijven controleren

In elk geval 40 procent van de Nederlandse gemeenten blijft volop controleren, blijkt uit een rondgang van het journalistieke platform Pointer (december 2025). In Groesbreek (Gelderland) trekt het gemeentebestuur zelfs 2,3 miljoen uit voor een 'keiharde

aanpak' komende drie jaar. Daar ziet de gemeente illegale verdienmodellen in minstens vier parken. Volgens het bestuur verandert er simpelweg niets zonder hard ingrijpen, omdat de [verhuur aan arbeidsmigranten](#) zo lucratief is.

Gemeenten handhaven meestal via een vast proces. Via de controle van de Basisregistratie Personen (BRP) zien ze wie er op een vakantieparkadres staat ingeschreven en sinds wanneer. Verder bezoeken toezichthouders de parken. Zij kijken of er auto's staan, of de gordijnen dicht zijn of dat er post in de bus zit. Andere manieren om te controleren op permanente bewoning zijn monitoring van water- en energieverbruik en luchtfoto's om te checken of mensen schuurtjes en aanbouw plaatsen. Als een toezichthouder een overtreding vaststelt, kan hij een last onder dwangsom opleggen. Als de bewoner niet binnen de gestelde tijd de woning verlaat, volgen boetes.

Lees ook:

[Ruim 50 vakantieparken in 10 jaar getransformeerd naar woonwijken](#)

Stressvolle controles

Volgens Jozien Schuurman zijn die controles enorm stressvol. Zij en haar man kochten in 2014 een huisje op een vakantiepark in Ewijk. Twee jaar later verloor haar echtgenoot zijn baan en kwam het stel in de bijstand terecht. 'We zijn in 2016 permanent in ons vakantiehuis gaan wonen, omdat dat veel goedkoper was', vertelt ze. 'De gemeente liet ons gewoon inschrijven, geen probleem. Vervolgens kwam ons

kleinkind bij ons wonen als pleegkind. Het gekke: jeugdzorg was enthousiast over onze woonsituatie. De toezichthouder vond het park "een prachtige plek voor een kind om op te groeien".'

Toch moesten ze vertrekken. 'In 2023 begon de gemeente opeens te handhaven', vertelt ze. 'We kregen regelmatig controles en ze dreigden met boetes van 6.000 euro per maand.'

De handhaving leidde tot een hoop stress, vertelt ze. 'Niet alleen voor bewoners, ook voor vakantiegangers', zegt ze.

'Inspecteurs liepen bij iedereen de tuin in en gluurden naar binnen.'

Sommige permanente bewoners blindeerden de ramen. 'We noemden het onderling "Anne Frankje spelen"', vertelt Schuurman. 'Wij wilden zo niet leven. Met veel moeite en een beetje geluk vonden we uiteindelijk een appartement in Ewijk. Maar ik had het liefst nog in het vakantiehuisje gewoond, het was zoveel vrijer en ruimtelijker. Het plan van de minister juich ik dan ook van harte toe.'

Controleurs

Volgens De Pater zijn de controleurs geen 'gluurders in de bosjes', maar 'keurige professionals die op basis van dossiers patrouilleren'. 'Dat is geen pretje, zij zijn tenslotte de bringers van de slechte boodschap', zegt hij. 'Soms worden onze controleurs zelfs aangevallen. Hun werk is zwaar maar erg belangrijk. Het is ons sociaal rentmeesterschap: we laten een park niet afglijden. Als we doorvragen blijkt dat weinig mensen echt geen andere keuze hebben. Die mensen helpen we. Maar voor velen is het een bewuste keuze: lekker in de natuur wonen voor weinig geld.'

Eigen beleid bij nood

Gemeenten hebben ieder hun eigen beleid om mensen in nood te helpen zonder de regels volledig los te laten. 'We maken het mogelijk om tijdelijk in een vakantiepark te verblijven in noodsituaties', vertelt Naafs. 'Bijvoorbeeld bij een ramp, een scheiding of als overbrugging tussen twee huizen. Na de valwind in Leersum konden mensen wiens huis onbewoonbaar was geworden zich bij ons melden. We spraken samen af hoe lang ze op het park konden verblijven.'

“Mijn grootste angst is dat we achter de feiten aan blijven lopen”

Transformatiemogelijkheden voor parken

Ook zoeken ze naar transformatiemogelijkheden voor parken die echt geen recreatieve toekomst meer hebben. 'In Putten is een park omgetoverd tot een verzorgingstehuis voor demente ouderen', zegt De Pater. 'Of een zorggroep in Ede die 19 tot 20 huisjes beheert. Dat zijn mooie modellen. Soms is zo'n transformatie tijdelijk en geven we het park uiteindelijk terug aan de natuur.'

Afgelopen jaren is een handjevol parken omgezet naar woonwijk, vertelt wethouder De Pater. 'Dat zijn er niet zoveel, want de meeste locaties lenen zich daar niet voor.'

Hij hoopt vooral dat de minister de regie bij de gemeenten laat. 'Mijn grootste angst is dat we achter de feiten aan blijven lopen', zegt hij. 'Wij vragen Den Haag dan ook: houd de bouwstroom met ons op gang met een duidelijke visie en werkbare regelgeving, in plaats van vakantieparkbewoners valse hoop te bieden.'

Uitgelicht door de redactie

[LEES HIER AL HET NIEUWS](#)

Wat je nu moet weten over kantoren

Gründemann: Zadelhoff gaat meer met eigen vermogen werken, overheid dwingt daartoe

Leegstand logistiek vastgoed loopt op: 'Grote zorgen over internationale concurrentiepositie'